

Conferința Națională de Arte Marțiale
Ediția a III-a, Cluj-Napoca, 2012

**Caracteristicile esențiale ale organizării longitudinale
a procesului educațional în școala GŌJŪ ROMÂNIA**

dr. Florin-Gheorghe Mageriu (7 DAN GŌJŪ-KENSHA)

Abstract

Lucrarea „**Caracteristicile esențiale ale organizării longitudinale a procesului educațional în școala GŌJŪ ROMÂNIA**”, este structurată pe trei capitole.

În primul capitol sunt definite conceptele utilizate în celelalte două capitole.

În cel de-al doilea capitolul est prezentată succint, organizarea longitudinală a procesului educațional în școala japoneză GŌJŪ KENSHA, din care școala GŌJŪ ROMÂNIA se originează.

În capitolul al treilea sunt prezentate caracteristicile esențiale ale organizării procesului educațional în școala GŌJŪ ROMÂNIA, relevându-se atât continuitatea cât și diferențierea acesteia de cea a școlii japoneze GŌJŪ KENSHA.

Introducere

GŌJŪ ROMÂNIA este o școală de arte marțiale centrată pe activitatea educațională de tip formal. Educația formală este o activitate umană cu caracter procesual, deci implicând eșalonarea sa în timp, și totodată cu caracter teleologic, adică determinată de rezultatele așteptate.

Aceste două mari caracteristici ale educației formale impun necesitatea proiectării procesului educațional ca și condiție a realizării continuității și corelativității structurale a acestuia.

În contemporaneitate datorită amplei deschideri informaționale internaționale și totodată progreselor rapide în cunoaștere pe toate domeniile științelor (inclusiv cele socio-umane) este necesar a se elabora curriculumuri educaționale bine structurate și în același timp permissive la o continuă înnoire.

Educația din domeniul artelor marțiale nu se poate sustrage acestei necesități, mai ales datorită deschiderii informative a școlilor de profil, apărând posibilitatea îmbogățirii conținutului informativ-formativ și metodologic ale unei școli prin preluarea unor elemente din teoria și practica altor școli.

Acest larg acces la o informație supraabundentă nu este însă lipsit de pericole, mai ales pentru o școală care nu are un curriculum educațional bine structurat, căci implementarea haotică a noutăților conduce la un sincretism educațional dăunător formării unei personalități armonioase a educabilului.

Organizarea longitudinală a unui proces educațional

Curriculumul educațional este în fapt un program educațional elaborat pe baza unor finalități educaționale definite în prealabil, centrat pe latura formativă a educației și anume prin luarea în considerare a interdependenței dintre fazele funcționale constructive ale procesului educațional (*informare, învățare, aplicare, evaluare*)⁽¹⁾.

Organizarea longitudinală a unui proces educațional se concretizează în organizarea primară a curriculumului, aceasta constituind o veritabilă „coloană vertebrală” a acestuia. Organizarea primară a curriculumului constă în determinarea etapelor de învățământ prin care se structurează educația într-un sistem de învățământ, pornind de la finalitățile generale ale educației definite pentru acesta.

Finalitățile generale ale educației într-un sistem de învățământ sunt:

- ◆ **idealul educațional** — „Este categoria de o generalitate maximă ce surprinde paradigma de personalitate oarecum abstractă, proiectul devenirii umane”⁽²⁾ într-un sistem educațional.
- ◆ **scopul educațional** — este o categorie generală de finalitate educațională, care realizează trecerea de la *idealul educațional* la *obiectivele generale educaționale*, exprimând caracteristici operaționalizabile pentru devenirea educabilului⁽³⁾.
- ◆ **obiectivele educaționale cadru** — „sunt obiective cu un grad ridicat de generalitate și complexitate. Ele se referă la formarea unor capacități și atitudini generate de specificul disciplinei și sunt urmărite de-a lungul mai multor ani de studiu.”⁽⁴⁾

Etapetele de învățământ ale unui proces educațional constituie diviziunile acestuia ordonate într-o succesiune temporală definită, ținându-se seama de necesitățile și posibilitățile informativ-formative ale succesiunii de vârste a educabilului. În sistemele moderne de învățământ etapele unui proces educațional integral, sunt clasificate în trei categorii⁽⁵⁾:

- **ciclul curricular** — se referă de regulă, la durata unui an școlar;
- **treapta de învățământ** — cuprinde mai multe *cicluri curriculare*;
- **nivelul de învățământ** — cuprinde mai multe *trepte de învățământ*.

⁽¹⁾Mageriu Florin-Gheorghe — „Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ ROMÂNIA KARATE-DŌ”, Conferința Națională de Arte Marțiale, Cluj-Napoca, 2011, pag. 6

⁽²⁾Cucoș Constantin — „Pedagogie”, E. Polirom, Iași, 2002, pag. 189

⁽³⁾după lucrarea citată la (2), pag. 191

⁽⁴⁾idem (2) pag. 201

⁽⁵⁾Sorin Cristea — „Dicționar de termeni pedagogici”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1998, pag. 314

A determina etapele de învățământ ale unui proces educațional înseamnă a preciza *caracteristicile curriculare* semnificative ale căror serii progresive se distribuie pe succesiunea ordonată progresiv în timp, a etapelor respective de determinat. *Caracteristicile curriculare* semnificative pentru fiecare astfel de etapă, pot fi următoarele:

- *obiectivul cadru*;
- *durata optimă* a învățământului;
- *intervalul optim de vârstă* al educabilului;
- *elementul central* al conținutului informativ-formativ;
- *elemente semnificative ale evaluării* performanțelor educabilului.

Organizarea longitudinală a procesului educațional în școala japoneză GŌJŪ KENSHA

Curriculumul educațional al școlii japoneze GŌJŪ KENSHA este expus pe larg, în două cărți fundamentale ale *marelui maestru* Tadahiko Ohtsuka:

- „*GŌJŪ-KENSHA KARATE-DŌ KYŌHON*”, Ed. N.G.K.R.G., Tokyo, 1977
- „*GŌJŪ-KENSHA «TAIJI QUAN» KYŌHON*”, Ed. N.G.K.R.G., Tokyo, 1982

Spre deosebire de curriculumurile educaționale occidentale, în cel al *marelui maestru* Tadahiko Ohtsuka (la fel ca și în altele similare, aparținând unor maeștri japonezi) nu vom întâlni finalitățile educaționale într-o formulare explicită, acestea fiind prezente implicit, și anume în taxonomiile principiilor educaționale și ale conținutului instructiv-formativ, definite în prima dintre lucrările menționate mai sus:

- **JUTSURI TAIKEI**⁽¹⁾ — „*Principiile generale ale artei*”
- **KIHON JUTSURI TAIKEI**⁽²⁾ — „*Principiile de bază ale măiestriei*”
- **KARATE DAIYŌ**⁽³⁾ — „*Marile cerințe ale KARATE*”
- **JUTSUGI TAIKEI**⁽⁴⁾ — „*Sistemul procedurilor tehnice*”
- **GAKU DŌ**⁽⁵⁾ — „*Calea învățării*”

Dintre aceste cinci taxonomii, **JUTSURI TAIKEI** și **KIHON JUTSURI TAIKEI** sunt cele care conțin implicit, elementele definitorii ale unui *ideal educațional*. Efectuând o analiză de conținut asupra acestora, am putut enunța formula *idealului educațional* care orientează întreaga activitate a școlii GŌJŪ KENSHA:

„*Omul capabil de autoapărare eficientă în orice condiții ale vieții lui personale și sociale*”

Trebuie precizat însă, că în definiția de mai sus este vorba de conceptul de *autoapărare* cu cea mai largă extensiune, incluzând și conservarea sănătății în raport cu factorii agresivi din mediul bio-fizic, așa cum este acesta definit în gândirea tradițională chino-japoneză.

Pentru definirea *scopului educațional* al școlii japoneze GŌJŪ KENSHA, se aplică analiza de conținut asupra taxonomiei **KARATE DAIYŌ**, rezultând formularea următoare:

„*Formarea și dezvoltarea progresivă a unei capacități de acțiune oportună (TOKU) a practicantului, pe baza formării și rafinării simțului armoniei (WA).*”

Pentru a identifica etapele de învățământ și *obiectivul cadru* al fiecăreia dintre acestea, constituind structura longitudinală a întregului proces educațional în școala japoneză GŌJŪ KENSHA⁽⁶⁾, se procedează la analiza analizei taxonomiilor **GAKU DŌ** și **JUTSUGI TAIKEI**, și a conținutului informativ-formativ grupat pe etape de gradații, în volumele celor două lucrări aparținând *marelui maestru* Tadahiko Ohtsuka, menționate la începutul acestui capitol.

⁽¹⁾Ohtsuka Tadahiko — „*GŌJŪ-KENSHA KARATE-DŌ KYŌHON*”, Ed. N.G.K.R.G., Tokyo, 1977, vol. II, pag. 32

⁽²⁾idem (1)

⁽³⁾ibidem (1), vol.VI, pag. 2

⁽⁴⁾ibidem (1), pag. 2

⁽⁵⁾ibidem (1), vol. I, pag. 2

⁽⁶⁾NOTĂ: În cadrul acestei analize am luat în considerare și modificările apărute în perioada 1991 – 2001, asupra curriculumului educațional al școlii GŌJŪ KENSHA, modificări asupra cărora am fost informat în stagiile (din Japonia și Australia) conduse de *marele maestru* Tadahiko Ohtsuka, la care am participat, cât și prin corespondența cu acesta, sau cu instructorii ai școlii de referință aici.

Pe baza rezultatelor acestei analize se construiește tabelul (T.1), a cărui structură și conținut prezintă în mod unitar caracteristicile esențiale ale organizării longitudinale a procesului educațional în școala japoneză GŌJŪ KENSHA.

Idealul educațional		<i>Omul capabil de autoapărare eficientă în orice condiții ale vieții lui personale și sociale.</i>				
Scopul educațional		<i>Formarea și dezvoltarea progresivă a unei capacități de acțiune oportună (TOKU) a practicantului, pe baza formării și rafinării simțului armoniei (WA).</i>				
Obiectivele educaționale cadru		Nr. cr. treapta de învățământ	Timp minim de învățământ (în ani)	Interval optim de vârstă	Gradația	KATA & însemnele pe centură
Perioada ed.	Nivelul de învățământ					
PROGRAMATIVĂ	KOHAI Nivelul de bază: începător	Formarea aptitudinilor tehnico-tactice de luptă	1	1	—	10 KYU <i>GEKISAI (DAI)</i>
		Dezvoltarea aptitudinilor tehnico-tactice de luptă	2	1	—	9 KYU <i>GEKISAI (SHŌ)</i> 8 KYU <i>NAIFANCHI</i>
		Rafinarea aptitudinilor tehnico-tactice de luptă	3	1	—	7 KYU <i>HAPPŌREN, SANCHIN</i> 6 KYU <i>SAIFA</i>
		Formarea aptitudinilor tactico-strategice de luptă	4	1	—	5 KYU <i>SANSĒRU</i> 4 KYU <i>KAKUFA</i>
		Dezvoltarea aptitudinilor tactico-strategice de luptă	5	1	—	3 KYU <i>TENSHŌ</i> 2 KYU <i>SEIENCHIN</i>
		Rafinarea aptitudinilor tactico-strategice de luptă	6	1	—	1 KYU <i>SHISŌCHIN</i> <i>TAIJI QUAN (YANG 24 Forme)</i>
	SENPAI Nivelul mediu: avansat	Formarea aptitudinilor strategico-stilistice de luptă	7	1	18+	1 DAN <i>SĒSAN, SĒPAI</i>
		Dezvoltarea și rafinarea aptitudinilor strategico-stilistice de luptă	8	2	19 – 21	2 DAN <i>KURURUNFA, SUPAIRINPAI</i>
	SENSEI Nivelul superior: maestru	Rafinarea progresivă a simțului propriei armonii în luptă	9	3	21 – 24	3 DAN <i>TAIJI QUAN (YANG 37 Forme)</i>
			10	4	24 – 28	4 DAN <i>TAIJI QUAN (YANG 42 Forme)</i>
			11	5	28 – 33	5 DAN <i>TAIJI QUAN (YANG 48 Forme)</i>
	SHIHAN Nivelul marilor maestri	Formarea, dezvoltarea și rafinarea stilului propriu de luptă	12 16	—	33 +	6 DAN 10 DAN <i>TAIJI QUAN (YANG 108 Forme)</i>

(T.1) Organizarea longitudinală a procesului educațional în școala japoneză GŌJUŪ KENSHA (pentru 6 – 8 ore/săptămână, lecții-antrenament)

Pentru a releva specificitatea educațională a școlii japoneze GŌJŪ KENSHA, să adăugăm câteva comentarii asupra tabelului (T.1).

1. Curriculumul acestei școli este divizat în două mari *perioade*:

- **perioada programativă** — în care procesul educațional se desfășoară predominant ca *altereducație*, pe baza unei programe de tip școlar,
- **perioada neprogramativă** — în care procesul educațional se desfășoară predominant ca *autoeducație* bazată pe aprofundarea autocunoașterii, urmărindu-se ideea de *stil propriu* de luptă.

2. În *perioada programativă* conținutul informativ-formativ din domeniul KARATE, este epuizat odată cu absolvirea *trepte* a doua (gradația 2 DAN) a *nivelului* SENPAI, următoarele trei *trepte* (până la gradația de 5 DAN inclusiv) care structurează *nivelul* SENSEI, nu mai aparțin exclusiv domeniului KARATE, accentul punându-se pe elementele *școlii interne* chinezești YANG TAIJI QUAN, caracteristicile acesteia satisfăcând în mai mare măsură *obiectivul cadru* al *nivelului* respectiv („*Rafinarea progresivă a simțului propriei armonii în luptă*”).

3. KATA-urile distribuite în fiecare *treaptă educațională*, au funcția de repere de conținut formativ pentru *obiectivul cadru* al *trepte* de referință.

4. În ceea ce privește *aptitudinile* vizate de *obiectivele cadru* consemnate în tabelul (T.1), este necesar a se preciza că:

- **aptitudinea tehnico-tactică** — vizează capacitatea practicantului de a folosi una sau mai multe *tehnici* într-o *situație tactică* dată;
- **aptitudinea tactico-strategică** — vizează capacitatea practicantului de a folosi una sau mai multe *tactici* într-o *asamblare strategică* dată;
- **aptitudinea strategico-stilistică** — vizează capacitatea practicantului de a folosi una sau mai multe *strategii*, în realizarea *stilului de luptă* specific școlii (GŌJŪ RYŪ în cazul nostru); prin *stilul propriu* de luptă se înțelege o varietate a *stilului specific* școlii, individualizată însă prin caracteristicile de personalitate ale practicantului.

Asupra organizării primare a curriculumului școlii GŌJŪ KENSHA se poate concluziona că aceasta este în mare măsură una tradițional-japoneză, *nivelele de învățământ* fiind de acest gen — KOHAI, SENPAI, SENSEI, SHIHAN. Este însă important de remarcat aspectul inovativ al acestei organizări curriculare, și anume constând în introducerea în studiu a componentelor unei alte școli (YANG TAIJI QUAN) ca modalitate de realizare a *obiectivelor cadru* pentru *treptele de învățământ* (6) și (9 – 16).

Organizarea longitudinală a procesului educațional în școala GŌJŪ ROMÂNIA

Practicând GŌJŪ KENSHA și totodată studiind aprofundat curriculumul său educațional, în timp mi-au apărut unele întrebări asupra acestuia, ca de exemplu:

- *În ce fel se pot introduce în procesul educațional și alte exerciții (tehnici, aplicații, KATA, etc.) din alte școli de arte marțiale, conservându-se unitatea și consistența acestuia ?*
- *Cum ar trebui să fie organizat curriculumul educațional, care rămânând unitar în ansamblul său, să fie totodată potrivit pentru educația de arte marțiale a copiilor (cei mai mulți practicanți) știindu-se că aceștia au caracteristici de vârstă care impun necesitatea unui conținut informativ-formativ și metodologic, adecvat evoluției lor în etapele de homeorezis epigenetic ?*

Astfel luând ca referențial organizarea primară curriculară a școlii GŌJŪ KENSHA, și găsind răspunsuri satisfăcătoare la astfel de întrebări prin reformularea lor ca probleme și soluționarea acestora în cadrul *teoriei interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare*⁽¹⁾ (*lupta și autoapărarea* intră în extensiunea conceptului de *interacțiune*) am elaborat organizarea primară curriculară a școlii GŌJŪ ROMÂNIA așa cum este aceasta expusă în tabele (T.2) și (T.3).

⁽¹⁾Mageriu Florin-Gheorghe — „Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ ROMÂNIA KARATE-DŌ”, Conferința Națională de Arte Marțiale, Cluj-Napoca, 2011, pag. (3 – 5)

Idealul educațional		<i>Omul capabil de autocontrol optim asupra realizării propriei identități, în interacțiunile sale diverse și probabilist-variabile, cu mediul său extern.</i>					
Scopul educațional		<i>Formarea și dezvoltarea unei dispoziții aptitudinale a practicantului, care să îl facă apt de acțiune oportună și adecvată în orice condiții ale vieții sale personale și sociale (profesionale, familiale, etc.).</i>					
Obiectivele educaționale cadru		Nr. cr. trp.	Med. minim. pt. promov.	Timp optim de învăț. (în ani)	Interval optim de vârstă	Gradația	KATA & însemnele pe centură
Nivelul educ.	Treapta educațională						
PĂMÂNT / KOHAI Dispoziția aptitudinală tehnico-tactică de luptă	Forma tehnicii de luptă	1	5	1	7 – 8	10 KYU 9 KYU	KIHON IDO (1 – 8) TAIKYOKU (1- 5)
	Echilibrul tehnicii de luptă	2	5,5	1	8 – 9	8 KYU 7 KYU	NAIFANCHI GEKISAI (DAI, SHŌ)
	Acordul tehnicii de luptă	3	6	1	9 – 10	6 KYU 5 KYU	HAPPOREN SANCHIN, TENSHŌ
	Oportunitatea tehnicii de luptă	4	6,5	1	10 – 11	4 KYU 3 KYU	KAKUFA SAIFA
	Tactica de luptă	5	7	1	11 – 12	2 KYU 1 KYU	SEIENCHIN SANSĒRU
	OM / SENPAI (SENSEI de la 3 DAN) Dispoziția aptitudinală tactico-strategică de luptă	Forma tacticii de luptă	6	7,5	1	12 – 13	1 DAN
Echilibrul tacticii de luptă		7	8	2	13 – 15	2 DAN	 SĒSAN TAIJI QUAN (YANG 10 Forme)
Acordul tacticii de luptă		8	8,5	3	15 – 18	3 DAN	 SĒPAI TAIJI QUAN (YANG 16 Forme)
Oportunitatea tacticii de luptă		9	9	4	18 – 22	4 DAN	 KURURUNFA TAIJI QUAN (YANG 24 Forme)
Strategia de luptă		10	9,5	5	22 – 27	5 DAN	 SUPAIRINPAI TAIJI QUAN (YANG 37 Forme)
CER / SHIHAN Dispoziția aptitudinală strategico-stilistică de luptă	Forma strategiei de luptă	11	10	6	27 – 33	6 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 40 Forme)
	Echilibrul strategiei de luptă	12	10	7	33 – 40	7 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 42 Forme)
	Acordul strategiei de luptă	13	10	8	40 – 48	8 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 48 Forme)
	Oportunitatea strategiei de luptă	14	10	9	48 – 51	9 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 88 Forme)
	Stilul de luptă	15	—	—	51+	10 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 108 Forme)

(T.2) Organizarea longitudinală a procesului educațional
în școala GŌJUŪ ROMÂNIA
(pentru 6 – 8 ore/săptămână, lecții-antrenament)

Idealul educațional		<i>Omul capabil de autocontrol optim asupra realizării propriei identități, în interacțiunile sale diverse și probabilist-variabile, cu mediul său extern.</i>					
Scopul educațional		<i>Formarea și dezvoltarea unei dispoziții aptitudinale a practicantului, care să îl facă apt de acțiune oportună și adecvată în orice condiții ale vieții sale personale și sociale (profesionale, familiale, etc.).</i>					
Obiectivele educaționale cadru		Nr. cr. trp.	Med. genr. pt. primv.	Durata optimă de învăț. (în ani).	Interval optim de vârstă	Gradația	KATA & însemnele pe centură
Nivelul educ.	Treapta educațională						
PĂMÂNT / KOHAI Dispoziția aptitudinală tehnico-tactică de luptă	Forma tehnicii de luptă	1	5	1	7 – 8	10 KYU	 KIHON IDO (1 – 8)
			5	1	8 – 9	9 KYU	 TAIKYOKU (1- 5)
	Echilibrul tehnicii de luptă	2	5,5	1	9 – 10	8 KYU	 NAIFANCHI
			5,5	1	10 – 11	7 KYU	 GEKISAI (DAI, SHŌ)
	Acordul tehnicii de luptă	3	6	1	11 – 12	6 KYU	 HAPPOREN
			6	1	12 – 13	5 KYU	 SANCHIN, TENSHŌ
	Oportunitatea tehnicii de luptă	4	6,5	1	13 – 14	4 KYU	 KAKUFA
			6,5	1	14 – 15	3 KYU	 SAIFA
	Tactica de luptă	5	7	1	15 – 16	2 KYU	 SEIENCHIN
			7	1	16 – 17	1 KYU	 SANSĒRU
OM / SENPAL (SENSEI) Dispoziția aptitudinală tactico-strategică de luptă	Forma tacticii de luptă	6	7,5	1	17 – 18	1 DAN	 SHISŌCHIN
							 TAIJI QUAN (YANG 6 Forme)
	Echilibrul tacticii de luptă	7	8	2	18 – 20	2 DAN	 SĒSAN
							 TAIJI QUAN (YANG 10 Forme)
	Acordul tacticii de luptă	8	8,5	3	20 – 23	3 DAN	 SĒPAI
 TAIJI QUAN (YANG 16 Forme)							
Oportunitatea tacticii de luptă	9	9	4	23 – 27	4 DAN	 KURURUNFA	
						 TAIJI QUAN (YANG 24 Forme)	
Strategia de luptă	10	9,5	5	27 – 32	5 DAN	 SUPAIRINPAI	
						 TAIJI QUAN (YANG 37 Forme)	
CER / SHIHAN Dispoziția aptitudinală strategico-stilistică de luptă	Forma strategiei de luptă	11	10	6	32 – 38	6 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 40 Forme)
							 TAIJI QUAN (YANG 42 Forme)
	Echilibrul strategiei de luptă	12	10	7	38 – 45	7 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 48 Forme)
							 TAIJI QUAN (YANG 88 Forme)
	Acordul strategiei de luptă	13	10	8	45 – 53	8 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 88 Forme)
 TAIJI QUAN (YANG 108 Forme)							
Stilul de luptă	15	—	—	62 +	10 DAN	 TAIJI QUAN (YANG 108 Forme)	

**(T.3) Organizarea longitudinală a procesului educațional
în școala GŌJUŪ ROMÂNIA**
(pentru 3 – 4 ore/săptămână, lecții-antrenament)

Pentru a explica diferențierea organizării curriculare a școlii GŌJŪ ROMÂNIA în raport cu cea a școlii japoneze GŌJŪ KENSHA se vor adăuga câteva comentarii asupra tabelelor (T.2) și (T.3).

1. *Finalitățile educaționale* generale primare (*ideal, scop*) ale școlii GŌJŪ ROMÂNIA au fost definite printr-o reformulare mai precisă, asupra aceluiași categorii de *finalitate* aparținând curriculumului educațional al școlii japoneze GŌJŪ KENSHA.
2. Între tabelele (T.2) și (T.3) apar diferențe determinate doar de diferența de număr de ore alocate săptămânal pentru lecțiile-antrenament. În tabelul (T.3) se poate observa că intervalele mari de vârstă pe *nivelele de învățământ*, coincid în mare măsură, în organizările curriculare ale școlilor GŌJŪ ROMÂNIA și GŌJŪ KENSHA, diferind însă timpul alocat săptămânal pentru lecțiile-antrenament — în școala GŌJŪ KENSHA este mai mare, (6 – 8) ore/săptămână, față de (3 – 4) ore/săptămână în școala GŌJŪ ROMÂNIA — ceea ce a determinat dublarea duratei optime de învățământ în fiecare *treaptă* a nivelului KOHAI, în organizarea curriculară a școlii GŌJŪ ROMÂNIA.
3. Întregul curriculum al școlii GŌJŪ ROMÂNIA este tratat ca *programativ*, deoarece în învățământul modern *altereducația* și *autoeducația* sunt considerate ca și caracteristici contrare și cu variabilitate ponderală duală în unitatea educațională. Astfel dacă în etapele de început ale învățământului raportul de ponderi este favorabil *altereducației*, el tinde să se inverseze pe parcurs, spre etapele de sfârșit devenind favorabil *autoeducației*.
4. În organizarea curriculară a școlii GŌJŪ ROMÂNIA nu apar decât trei *nivele de învățământ*, nivelul SENSEI fiind inclus în nivelul SENPAI pe considerentul că termenul SENSEI având înțelesul de *maestru-instructor*, orice SENPAI poate deveni așa ceva în măsura în care își formează o grupă de elevi.
5. Fiecare dintre cele trei *nivele de învățământ* ale organizării curriculare pentru școala GŌJŪ ROMÂNIA, este structurat pe cinci *trepte de învățământ*, *obiectivele educaționale cadru* ale acestora fiind definite pe baza celor cinci caracteristici fazic-funcționale ale funcției generale *Activitate*[umană]⁽¹⁾, definite în *teoriei interacțiunii ca sistem operațional cu autoorganizare*. Aceste cinci caracteristici sunt aplicate în fiecare *nivel de învățământ*, formării unei *dispoziții aptitudinale* specifice nivelului respectiv.
6. În organizarea curriculară a școlii GŌJŪ ROMÂNIA este introdusă și o serie a *reperelor evaluative* asupra promovării (*media minim-necesară* pentru promovarea unei *trepte de învățământ*).
7. În aceeași organizare curriculară apare și o serie a *intervalor optime de vârstă* a educabilului, conținutul instructiv-educativ și metodologic fiind elaborate pentru fiecare *treaptă de învățământ*, conform cu cerințelor de vârstă corespunzătoare.
8. În organizarea curriculară a școlii GŌJŪ ROMÂNIA, în seria exercițiilor KATA apar diferențe față de cea a școlii GŌJŪ KENSHA, atât în ce privește distribuția acestora cât și prin introducerea unor exerciții suplimentare:
 - În prima *treaptă de învățământ*, pentru (10 - 9) KYU, au fost introduse elemente din școala GŌJŪ KAI (Gogen Yamaguchi), datorită caracteristicilor lor foarte potrivite cu necesitățile și posibilitățile educaționale ale educabilului aflat în intervalul de vârstă (7 – 9) ani;
 - în *treptele educaționale* pentru (1 – 3) DAN, 6 DAN, 9 DAN, au fost introduse secvențe suplimentare de DAOLU din școala YANG TAIJI QUAN, față de organizarea curriculară a școlii GŌJŪ KENSHA, pentru a permite un studiu aplicativ mai aprofundat corespunzător *obiectivelor cadru* ale *treptelor educaționale* respective.

În contextul acestor explicații se poate aprecia că diferențierea organizării primare curriculare a școlii GŌJŪ ROMÂNIA, în raport cu organizarea primară curriculară a școlii GŌJŪ KENSHA, reprezintă în esență sa, o ducere pe mai departe a *spiritului inovativ* pe care *marele maestru* Tadahiko Ohtsuka la manifestat în elaborarea și organizarea procesului educațional din școala sa.

⁽¹⁾Mageriu Florin-Gheorghe — „Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ ROMÂNIA KARATE-DŌ”, Conferința Națională de Arte Marțiale, Cluj-Napoca, 2011, pag. 6

Câteva concluzii pentru încheiere

Despre *organizarea primară a curriculumului școlii GŌJŪ ROMÂNIA*, expusă succint în prezenta lucrare, se poate spune că aplicând noile câștiguri ale cunoașterii științifice în domeniul educației, face posibilă derularea unui proces educațional ale cărui principale caracteristici sunt următoarele:

- este unitar și consistent pe întreaga sa durată;
- este pe tot parcursul său, adecvat cerințelor de vârstă ale educabilului;
- este permisiv la o continuă înnoire realizabilă prin introducerea în etape bine determinate, a unor elemente metodologice și de conținut instructiv-formativ, din alte școli de arte marțiale, fără a perturba unitatea și omogenitatea întregului.

Bibliografie selectivă

1. .•. — „Terminologia educației fizice și sportului”, Ed. Stadion, București, 1973
2. Albu Gabriel — „O psihologie a educației”, Ed. Institutul European, Iași, 2005
3. Anghel Elena — „Psihologia educației pe tot parcursul vieții”, Ed. For You, București, 2011
4. Crețu Carmen — „Curriculum diferențiat și personalizat”, Ed. Polirom, Iași, 1998
5. Cristea Sorin — „Dicționar de pedagogie”, Ed. Litera educațional, Chișinău, 2002
6. Cucuș Constantin — „Pedagogie”, Ed. Polirom, Iași, 2002
7. Davitz Joel R., Ball Samuel — „Psihologia procesului educațional”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1978
8. Despeux Catherine — „TAIJI QUAN — arte marziale tehnica di lunga vita”, Ed. Mediterranee, Roma, 1991
9. Dragnea Adrian, Bota Aura — „Teoria activităților motrice”, Ed. Didactică și Pedagogică SA, București, 1999
10. Enăchescu Constantin — „Tratat de igienă mintală”, Ed. Polirom, Iași, 2004
11. Gagné Robert M. — „Condițiile învățării”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1975
12. Gagné Robert M., Briggs Leslie J. — „Principii de design al instruirii”, Ed. Didactică și Pedagogică,
București, 1977
13. Granet Marcel — „La pensée chinoise”, Ed. Albin Michel, Paris, 1968
14. Higaonna Moryo — „OKINAWA GŌJŪ-RYŪ KARATE-DŌ” (vol. I, II, III), © M. Higaonna,
Naha, (1981, 1983, 1985)
15. Ingo de Jong — „GOJU-KAI KARATE-DO. Hard and Soft in Harmony.”, © Ingo de Jong, Jacobsbergs, 1989
16. Ionel Viorel — „Pedagogia situațiilor educative”, Ed. Polirom, Iași, 2002
17. Jude Ioan — „Psihologie școlară și optim educațional”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002
18. Kramer Mihai — „Psihologia stilurilor de gândire și acțiune umană”, Ed. Polirom, Iași, 2002
19. Landsberg Max — „Coaching”, Ed. *Curtea Veche*, București, 2005
20. Mageriu Florin-Gheorghe — „GŌJŪ-RYŪ KARATE-DŌ: 25 zile de viață și antrenamente în Japonia”,
Ed. I.T.C.T.V., Tîrgoviște, 1991
21. Mageriu Florin-Gheorghe — „The annual operational systemic design of the school psycho-educational
process”, Ed. Lord & Co., Perth, 2007
22. Mageriu Florin-Gheorghe — „Diversitatea și unitatea în metodologia educațională a Școlii GŌJŪ ROMÂNIA
KARATE-DŌ”, Conferința Națională de Arte Marțiale, Cluj-Napoca, 2011
23. Matei N.C. — „Învățarea eficientă în școală”, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1995
24. Mitra Gheorghe, Mogoș Alexandru — „Metodica educației fizice școlare”, Ed. Sport-Turism, București, 1980
25. Mureșan Pavel — „Învățarea socială”, Ed. Albatros, București, 1980
26. Negovan Valeria — „Psihologia învățării”, Ed. Universitară, București, 2007
27. Negreț-Dobridor Ion, Pânișoară Ion-Ovidiu — „Știința învățării”, Ed. Polirom, Iași, 2005
28. Ohtsuka Tadahiko — „GŌJŪ-KENSHA KARATE-DŌ KYŌHON”, Ed. N.G.K.R.G., Tokyo, 1977
29. Ohtsuka Tadahiko — „GŌJŪ-KENSHA «TAIJI QUAN» KYŌHON”, Ed. N.G.K.R.G., Tokyo, 1982
30. Popescu Pelaghia, Roman Ioan C. — „Lecții în spiritul metodelor active”, Ed. Didactică și Pedagogică,
București, 1980
31. Protin André — „AIKIDO, un art martial, une autre manière d’être”, Ed. Dangles, St-Jean de Braye, 1977
32. Rosemberg B. Marshall — „Adevărata educație pentru o viață împlinită”, Ed. *Elena Francisc Publishing*,
București, 2005
33. Rossato Gianni, Canton Alberto — „Il sentiero della mano vuota. Origini ed evoluzione delle arti marziali”,
Ed. N.E.S., Roma, 1989
34. Siebert Horst — „Pedagogie constructivistă”, Ed. *Institutul European*, Iași, 2001
35. Sălăvăstru Dorina — „Psihologia educației”, Ed. Polirom, Iași, 2004
36. Stan Emil — „Pedagogie postmodernă”, Ed. *Institutul European*, Iași, 2004
37. Ștefan Mircea — „Teoria situațiilor educative”, Ed. ARAMIS, București, 2003
38. Tamano Toshio — „Corso di KARATE. II KARATE GOJU-RYU”, Ed. S.p.a., Milano, 1991
39. Teilhard de Chardin Pierre — „Fenomenul uman”, Ed. AION, Oradea, 1997
40. Winnicott D.W. — „Natura umană”, Ed. TREI, București, 2003
41. Yamaguchi Gosei — „Fundamentals of GOJU-RYU KARATE”, Ed. Wehman Hackensack, New-Jersey, 1973
42. Zlate Mielu — „Eul și personalitatea”, Ed. TREI, București, 1997

Autorul dr. Florin-Gheorghe Mageriu sunt de acord ca lucrarea să fie publicată în volumul (broșura sau CD-ul) Conferinței

Lucrarea: „**Caracteristicile esențiale ale organizării longitudinale a procesului educațional în școala GŌJŪ ROMÂNIA**”

Autor: **dr. Florin-Gheorghe Mageriu**